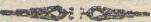

— За добра честь пмамъ у себе си кърпата съ която тѣзи чародѣйка бѣ омаляла ума ми. Ето сега си и нѣма и безока.

И като я зе на рѣцѣ Сосій са затече съ нея презъ градниѣта и я занесе въ станга, отъ дѣто Недіи бѣ побѣгнѣла. Тамъ като откъсна кърпата отъ устата ѝ, остави я сама въ страшната и мъчителна пустота; горката останѣ погнѣла въ душевны мъки които можяхъ да са сравнижтъ само съ мъкытѣ на Адъ.

ГЛАВА 16.

Каквы сж скърбитѣ на невъздържнытѣ за бѣдствіята на другаритѣ имъ.

На свършване бѣ вече третійгъ и послѣднійгъ день на сждбата на Главка и на Олимпъ; нѣколко минути подиръ затварянето на заграднието и издаванеето на рѣшеніето едно отборъ дружество отъ римскы граждани гоцаваше ся на вечеря въ роскошната къща на Лепида.

— И тѣй Главкъ все постоянноствуваше ли докрай да не приполага престѣпленіето си? думаше Клодій.

— Да, отговаряше Лепидъ, но свидѣтелството на Арбака са счете остатѣлно той го видѣлъ когато го проболь.

— Но за коя ли причина?

— Може бы свещеникътъ, малко суравъ и нетърпѣливъ, да е смаралъ Главка заради невъздържния му животъ, заради страстьта му къмъ играта, и е казалъ най подиръ че е противенъ на брака му съ Юна. Свидѣли сж са слѣдователно, и Главкъ който имаше вина си расстроенъ отъ бога на распритъ уби въ увличаньето си свещеника. Парата на виното, крайното отчаяніе което го настигна само съ укореніето на съвѣстыа докарахъ полудата която мъчи нѣколко дни тогози нещастныя. И твърдъ вѣрвамъ дѣто злочестыйтъ се разглобения си отъ полудата умъ сега нито помни че е извършилъ престѣпленіето. Тѣй поне заключава устроумно Египтинитѣ, който право да кажъ показа са въ свидѣтелството си умѣренъ и психохителенъ.

— Да, и за туй спечели популярность; но поради олекчителнытѣ обстоятелства сенатгъ не можеше ли да смали строгостъта на рѣшеніето си?